

Ca. 1849

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter det originale brev, som findes mappe 2 nr. 11.

Omtalte personer:

J.Th. Lundbye

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 04

DOKUMENTINDHOLD

Brev nr. 2.4.

Kladde til et kærlighedsbrev til Georgia Schouw. P.C. Skovgaard udtrykker sine følelser og, hvordan han ønsker at dele sorg og glæde med hende. Kladde til brev nr 11, Mappe 2.

TRANSSKRIFTION

For et Øieblik siden, brændte Ordet paa minde Læber, men jeg forblev taus, hvorfor? Jeg veed det ikke, jeg vilde have sagt: Jeg elsker Dig¹, og jeg maatte saa have spurgt: er det muligt at Du skulle kunne elske mig igjen? Dette kunne jeg ikke sige, endskjønt min hele jordiske Lykke synes mig at ligge deri, jeg maae dog sige det, men, ved jeg [ikke] at Dit Hjærte længes mod ham², den ogsaa mig dyrebare og uforglemmelige, jeg veed det jo, men jeg elsker Dig!

Du maa nu afgjøre min Skjebne, den Tilstand jeg er i den kan, den maa ikke vedvare, er den Usandhed, da lad den tilintetgjøres, jo før jo heller, men var det muligt at det var Sandhed, at Gud kunne ville at vort Liv skulle sammensmelte, at Du kunne ville være min Trøst imod det Bitre i Livet og min Støtte imod Stormens [?], og vi dele med hverandre hver en Glæde, som Gud vilde tænde - Er min Følelse Usandhed, da lad det blive klart, for Guds Skyld! Lad os ikke bygge paa Løgn! Herren lede vore Handler, og give mig Styrke til at

●2●

bære, hvad jeg skal, det vil han, det tror jeg, jeg vil klynge mig til ham, som kjender jo alt, og alt fra hans Haand er jo godt.

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

² P.C. Skovgaards nære ven maleren J. Th. Lundbye (1818-1848). Han var forlovet med Georgia Schouw. Lundbye drog i krig, og dør af et vådeskud den 25. april 1848.

Sor at Gudsblod sidde, brønde Guds gaa min Løst, man
jeg fortælle kære, farer? jeg med Middel, jeg vilde
som sagt: jeg elsker dig, og jeg mangle for som
frøgt: er det mindligt at du skulle kunne afste
mig igjen? Altså kunne jeg ikke sige, endstjend
min fæle jordiske Lykke tjener mig at ligge
der, jeg naar jo dog sige at, min, min
jeg at det gjorte konger med som, endstjend
mig dyrebare og uforglemmelige, jeg
und det jo, man jeg elsker dig! Altså
min affære min Bysten, den tilstand
jeg er i den kan ikke, den naar ikke
være, er den skændsel, de lad den til.
intet gjore, jo for jo heller, man var at
mindligt at at var Dens, at Gud kunne
ville at det var alle sammenfaldt, at
du kunne ville være min trost imod at
bitter i Livet og min Pløtte imod Døden
man, og vi dele med forvandle som
en Gode som Gud vilde fortælle —

Er min fæle skændsel, de lad at
blive klart, for Guds Bøst! lad os
ikke bygge paa Løgn! Guds Løst
være færdig, og giør mig Bøst til at

hvor sandt jeg skal, det vil sige, det tror jeg,
jag vil blyve mig til sige, sandheden er alt,
og alt for sandt sandt er det godt

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 2 Nr. 4

~~Handwritten scribbles and signatures at the bottom of the page.~~